

s u m e z h a

СУМЕЖЖА

№10 (93)

Заснавана ў 1991 годзе.

Кастрычнік 2000 г.

Не пашчасціла і бацьку

Як і прадказвала наша газета яшчэ ў жніўні, ніякіх цудаў па Пастаўскай выбарчай акрузе № 30 на прайшоўшых днямі выбарах у так званую палату прадстаўнікоў не адбылося. Перамог, як і жадала прэзідэнцкая адміністрацыя, “абаронца калгаснага сялянства” штатны дэпутат Пётр Розынка. Магчыма, была б нейкая барацьба, каб у нас уступіў у спрэчку за мандат іншы “палатанік” з суседняга Браслаўскага раёна Алег Лапоўскі. Але таго датэрмінова “спісалі”, парайўшы вылучыцца на Мёршчыне. Там Лапоўскі безнадзейна прайграў жанчыне-доктару, якую падтрымлівала “вертыкаль”. Разам з сынам Камаем-малодшым перажывае зараз няўдачу і яго бацька Аляксей, які верна служыў рэжыму ў папярэдняй палатце. Зрэшты, уладда адсекла ад права засядзець у авальнай зале яшчэ былога міліцэйскага генерала У. Ягорава, дэпутатаў С. Ліўшыца і Л. Сечка і іншых, якія мелі смеласць крытыкаваць эканамічную палітыку прэзідэнта.

У рэжыме працэплівання

Як толькі выбары прайшлі, было адключана ацяпленне жылых дамоў у абласным цэнтры. Віцэблян сталі абагравач яшчэ з 12 кастрычніка. Але праз пяць дзён спынілі падачу цяпла. Што дало падставу многім лічыць гэты акт помстай уладаў за ігнараванне галасавання гараджанамі. У Віцэбску не адбыліся выбары па ніводнай з чатырох акруг. У нашым горадзе доўгачаканае цяпло палілі толькі 19-га. Але і зараз трубы ацяплення ў дамах грэ-

ПРАВІНЦЫЙНЫЯ ХРОНІКІ

юць дрэнна. Усё падпарадкавана рэжыму эканоміі. Пакуль не адноўлена і падача гарачай вады. У параўнанні з іншымі гарадамі пастаўчане быццам людзі другога гатунку. Паколькі тэмпература вады мінімальна і нізкі ішк. Раз – параз у шматпаварховых дамах здараюцца “паветраныя пробкі” і батарэі ацяплення становяцца ледзянымі. А вось плаціць за кватэру людзям за кастрычнік даўдзешца ў разоў пяць больш, чым за папярэдні месяц.

Падман бокам вылез

У суд Пастаўскага раёна з пракуратуры паступіла крымінальная справа па абвінавачванні Д., армяніна па нацыянальнасці, у буйной фінансавай афэры. Ён у пачатку года прыдумаў, як здавалася, ідэальную камбінацыю зарабіць больш тысячы долараў на роўным месцы. Дзеля гэтага прадпрымалы чалавек заключыў дамову з “Белдзярж-

страхам” на страхаванне на буйную суму маёмасці свайго вясковага дома на Лынтупшчыне. Потым перабраўся за каханкай у райцэнтр, пасяліўся на кватэры. У яго быў пэўны дар акцёра, насколькі праўдзіва разыграў сцэнку, быццам бы злодзеі абрабавалі хату. Акрамя заявы ў міліцыю “пацярпелы”, які сам у сябе ўкраў рэчы і потым схаваў, запатрабаваў ад страхавой кампаніі вярнуць яму 1297400 рублёў. Аднак супрацоўнікі праваахоўных органаў выкрылі падманшчыка. Цяпер урадзжэню сонечнай Арменіі прыйдзеца на самой справе перажыць канфіскацыю маёмасці і, напэўна, у дадатак пазбавіцца і волі.

Зноў прырода вінаватая

Адышлі ў нябыт тыя часы, калі лён быў самай прыбыткавай і рэнтабельнай культурай на вёсцы. Калі такое назіралася, каб напрыканцы кастрычніка нават на адным з лепшых у краіне – Пастаўскім льнозаводзе закупілі трасты крыху больш тысячы тон не самай добрай якасці. Гаспадарнікі скардзяцца на фактар нізкіх цэнаў і неспрыяльнае надвор’е. Якое перашкодзіла падвесці ўборку пад жнівеньскія росы. Па гэтай прычыне завадчане не спардакавалі яшчэ і сваё поле на плошчы 140 гектараў, якое яны ўзялі ў арэнду ў калгаса “Сіяг Перамогі”. Тым часам энергічны дырэктар Пётр Скурко працягвае будаваць базу алчачынку, ужо падвёў пад дах новы падсобны цэх, дзе мяркуюць выпускаць шпагат і ваціну для мэблевых фабрык. Пастаўскі завод трокі працуе, а вось астатнія дзесяці льнозаводаў вобласці ў сярэдзіне зімы зноў могуць спыніць вытворчасць, бо сыравіны назапашваецца мала.

Пажарныя мяняюць прафесію

У нязвыклай для сябе ролі працавалі днямі байцы Пастаўскага аварыйна-выратавальнага атрада. У той час, як іх калегі са сталіцы і Наваполацка, дэманстравалі перад расійскім міністрам па надзвычайных сітуацыях С.Шайгу, як трэба ратаваць людзей у бядзе, пастаўскія афіцэры і сяржanty ў поўным складзе выехалі на калгасныя палеткі. Замест баявой вучобы і правэркі гатуўнасці аб'ектаў да зімы нашы выратавальнікі – пажарныя выратоўвалі бурачкі і лён. Прышлось людзям у пагонах заняцца і пабелкай – уцяпленнем жыёлагадоўчых ферм саўгаса “Варапаева” да зімы. З гэтай гаспадаркі, якой пагражае поўны крах, дагэтуль збеглі добрыя тры сотні работнікаў. Зараз для свайго падраздзялення ў гарпасёлку пажарнае частка будзе памяшканне. Саўгас дапамог некаторымі будматэрыяламі, але ў сваю чаргу папрасіў прыслаць пажарнікаў для затыкання неабходных дзірак. Дарэчы, падобнага ажыятажу з накіраваннем выратавальнікаў на палі калгасаў не прыпомняць нават старажылы часткі.

Нашы тавары непатрэбныя Расіі

Падобна на тое, што ўслед за калгаснай вёскай цяжкія часы насталі для работнікаў прамысловасці Пастаўшчыны. У горадзе фактычна спынены кансервавы завод. У другім па колькасці насельніцтва пасёлку – Варапаеве ледзь жывуць завод жалезабетонных вырабаў, дрэваапрацоўчы камбінат. А зараз цяжкіясі могуць абрынуцца на працаўнікоў “Беліта” і завода вучэбнага абсталявання, чые асноўныя спажыўцы ў Расіі. Удзельнікі экстранай нарады прамыслоўцаў краіны ў Пінску гаварылі аб рэзкім змяншэнні попыту на беларускую прадукцыю ў суседняй краіне. Расіяне зменшылі ўвазныя падаткі і нашым “Віцязям” з “Гарызонтамі” цяжка стала канкураваць з замежнымі аналагамі і новымі расійскімі тэлевізарамі. Пасля спаду імкліва падымаецца ўгору і расійская мэблевая прамысловасць. У суседзяў усе такія прад-

прыемствы прыватныя, прыцягнулі замежныя інвестыцыі, робяць мэблю па сучасных тэхналогіях. Калі мы працягнем будаваць у сябе “рыначны сацыялізм”, як бы беларусам не апынуцца ля разбітага карыта з вядомай пушкінскай казкі.

Жыццём вярта даражыць

Сонечныя цёплыя дні рэкорднага “бабінскага лета” сталі самымі чорнымі ў жыцці адразу некалькіх сем’яў на Пастаўшчыне. 19-гадовы навуцнец ПТВ з 5-га гарадка, загуляўшыся з сябрамі, спазніўся ад’ехаць на аўтобусе да месца вучобы. Ён пабаяўся ісці дамоў начаваць і паспрабаваў залезці на гару над домам, дзе айчыным зрабіў ложак, але сарваўся ў цэмыры і разбіўся насмерць. 18-гадовы дзіцёк з гарпасёлка Варапаева быў смярцельна траўміраваны начным цягніком, калі, напэўна на падпітку, заснуў на луджах. Крыху раней 21-гадовы веласіпедыст на адной з вуліц гэтага пасёлка парушыў правілы руху і загінуў пад коламі іншамаркі. Таксама падначны цягнік Лынтупы-Віцебск трапіў на выездзе з райцэнтра 30-гадовы мужчына. Ці не занадта шмат трагедый за некалькі дзён? Між іншым на працягу ўсяго 2000 года ў раёне яшчэ не было ніводнага тыдня, каб не здарыліся два-тры падобныя выпадкі з ігібелю людзей. Жыццё – такое кароткае, даецца адзін раз і крыўдна, што суайчыннікі зусім перасталі даражыць ім.

Будзе новы міні-рынак

Жыхары горада ўжо заўважалі, як паблізу платнай аўтастанкі ля будынку Агратрамбанку на пыльнай пляцоўцы пачаліся падрыхтоўчыя будаўнічыя работы. Пустыр выраўнялі, завезлі сюды шчабёнку. Як стала вядома, на гэтым месцы ў пачатку мікрараёна вуліцы Юбілейнай адзін з прадпрыемстваў задумаў узвесці міні-рынак. Такія патрэбныя збудаванні ўжо з’явіліся ў буйных гарадах, вельмі папулярныя яны ў краінах Еўропы. Задума цудоўная. Але ў нашай псеўдасавіцка-лістычнай дзяржаве ўвесь час часогці не хапае. У падзеным выпадку

прапаў бітум. 3-за гэтага не мог працаваць мясцовы асфальта-бетонны завод. А наперадзе зіма. Таму пакуль на будоўлі далейшыя работы адкладзены. Будзем чакаць, што рынак з’явіцца наступнай вясной і парадзе пастаўчан асартыментам і таннаснаю патрэбных тавараў і прадуктаў.

Канферэнцыя ў Глыбокім

22 кастрычніка ў Глыбокім адбылася рэгіянальная канферэнцыя няўрадавых арганізацый. У яе працы прынялі ўдзел прадстаўнікі “трэцяга сектара” Браслаўскага, Глыбоцкага і Пастаўскага раёнаў. Дэлегаты падзяліліся досведам працы ў сваіх арганізацыях, распавялі аб праблемах, з якімі прыходзіцца пастаянна сутыкацца, аб сваіх стасунках з уладамі. Пастаўчане на фоне іншых раёнаў выглядалі лепш, паколькі ў нас створана і працуе больш арганізацый рознага накірунку, выдаецца некалькі газет разнастайнай тэматыкі, вялікі інтэлектуальны патэнцыял. Сярод дэлегатаў было наладжана шмат карысных кантактаў паміж арганізацыямі “трэцяга сектара” суседніх раёнаў. У працы канферэнцыі прынялі ўдзел старшыня Віцебскага аддзялення грамадскага аб’яднання “Фонд ім’я Л. Сапегі” і кіраўнік Віцебскага аддзялення грамадскага аб’яднання Праваабаронцы Цэнтр “Вясна” Міхась Паўлаў. Напрыканцы былі абраны дэлегаты на абласную асамблею няўрадавых арганізацый, якая пройдзе ў другой палове лістапада ў Віцебску.

Кніжная навінка

У кастрычніку пабачыла свет кніга па гідратапаніміцы вядомага на Пастаўшчыне паэта і краязнаўцы Ігара Пракаповіча “Адкуль паходзяць назвы” (назвы рэк і азёр Пастаўскага раёна). Кніга выдана на пры дапамозе і на абсталяванні грамадскага аб’яднання “Усяслаў Чарадзеі” г. Наваполацка. У далейшым плануецца выданне кнігі пра назвы пасёлкаў Пастаўшчыны, праца над якой больш чым напалову скончана.

Паэрыхтаваў У. Шык

Мяркуйце самі

Абцяў і нічога не зрабіў

Як і абяцала наша газета, сёння мы працягнем аналіз перадвыбарчых абяцанняў А. Лукашэнкі і пабачым, што з тых гучных слоў выйшла на самой справе. Быццам бальзамам ліліся на душы людзей ягоныя запэўніванні аб тым, што не дам розным там прайдзісведам і злодзеям шыкоўна жыць у сваіх палацах. Нават не пасаромеўся цэлы спецыяльны пункт у праграме кандыдата ў прэзідэнты адвесці: “Вярнуць нарабаванае мафіяй народу”. Але гэта быў толькі хітры тактычны ход. Дарваўшыся да ўлады, малады правіцель наадварот наблізіў да сябе тых, каго публічна абражаў.

Хто не з намі, той супраць нас

Народ даверлівы і прыніжаны на выбарах 1994 года нават не здагадаўся, што выбраў ён сабе яшчэ больш горшую сістэму існавання дзяржаўнага ладу. Касметычныя змены адбыліся ў вышэйшых эшалонах улады, а на месцах засталася тая ж старая партнаменклатура. Калі дзе прыходзілі новыя людзі, дык яшчэ больш малаадукаваныя, амбіцыйныя і цынічныя. Што з гэтага атрымалася, зноў пераканаўчы дэманструюць лічбы статыстыкі:

-З кожным годам жывецца ўсё больш цяжка і проста страшна, паколькі за перыяд з 19990 па 1998 год колькасць зарэгістраваных злачынстваў павялічылася ў 1,62 разы.

-За гэты час колькасць злачынстваў, звязаных з ужываннем наркатыкаў, вырасла ў 7 разоў.

-Толькі на тэрыторыі Віцебшчыны згодна дадзеных інфармацыйна-аналітычнага цэнтру УУС сёлета за 8 месяцаў загінулі 1598 чалавек, у тым ліку 274 з іх ад рук забойцаў (чатыры такія трупы ў нашым раёне).

-Колькасць самагубстваў у Беларусі за гады праўлення тав.Лукашэнкі вырасла ў 1,9 разы.

-Паўсюдна па краіне значна выраслі штаты работнікаў органаў міліцыі, пракуратуры, КДБ, узброеных фарміраванняў пры прэзідэнце, але толькі на Пастаўшчыне летась было зафіксавана 356 злачынстваў, у тым ліку 170 крадзяжоў.

-Няўхільна і мэтанакіравана разбураліся асновы прававой дзяржавы, сведчаннем чаго

стала ліквідацыя незалежнай адвакатуры.

-Нават за дробязь людзей кідаюць за краты. Колькасць асуджаных вырасла з 37,4 тысяч у 1994 годзе да 47,5 тысячы летася.

-Пры гэтым “народным прэзідэнце” колькасць псіхічных растройстваў і нервовых захворванняў вырасла прыкладна ў 2 разы, актыўных форм туберкулёзу – на 46%, сіфілісу – у 5 разоў, алкагольнага псіхозу – у 1,8 разы.

-Заканамерна, што пры гэтым узмацнілася бюракратызацыя палітычнага рэжыму. Колькасць дзяржаўных служачых у органах улады ў сталіцы і на месцах павялічылася на 8300 асоб, з якіх толькі 800 утульна ўладкаваліся ў Мінску.

-Хоць жыццё лепш не стала, колькасць дзяржслужбоўцаў у стасунку да занятых у эканоміцы вырасла ў 2 разы, а заробкі чыноўнікаў значна апярэджалі астатніх, уступаючы толькі банкірам.

Аб чым гавораць гэтыя лічбы? На нашай зямлі пануе шклоўска-магілёўскі клан, дзяржава набыла рысы аўтарытарнага рэжыму, палочае і здзіўляе ўвесь свет.

Аналітычная група “Сумежска”

ГЕНЕРАЛЬНАЯ РЭПЕТИЦЫЯ ГАЛОЎНЫХ ВЫБАРАЎ

За некалькі дзён да выбараў у Паставах пачаў з агітацыйнымі матэрыяламі ў розных кутках горада з вайцея броек афіцы. Так на свае прадстаўленні запрашаў людзей заведзкі расійскі цырк-шоу і аінітаў. Жыхароў глыбінікі ініымі спосабамі далучаі паўдзельнічаць у ролі статыстаў у спектаклі пад назвай "Выбары Палаты прадстаўнікоў" патрэбнага ўладамі. Дэпутата з такімі ж карлікавымі паўнамоцтвамі, як было загадана зверху, абралі. Сама час асэнсавач гэту падзею, акрэсліць вынікі, падумаць, што нас чакае праз год.

Галасаванне па разнарадцы

Шчыра скажу, упершыню за апошнія выбары-рэферэндумы нават узрадаваўся, калі ўбачыў па тэлевізары кіслы твар каментатара Зімоўскага. Гэта ж, якая паніка назіралася срод начальства пры паведамленні аб яўшы выбаршчыкаў толькі 52%. А праз дзень нават паляскаў у далоні, калі еўрапейская парламенцкая тройка заявіла, што гэтыя выбары не адпавядалі міжнародным стандартам, якія прад'яўляюцца ў нормальных дзяржавах да дэмакратычных выбараў. Гэта было галоўнае, чаго чакалі ўсе нормальныя людзі ў Беларусі.

Яшчэ ў пачатку года было вядома, штог па Пастаўска-Браслаўскай супольнай акрузе прэзідэнцкай адміністрацыя вырашыла пакінуць на другі тэрмін у "палату №2" аграрніка-камуніста Пятра Розынку. Той, калі ледзь не адхілілі ад улады самага "бацьку" Лукашэнка за злоўжыванні ўладай, спачатку вагаўся, а потым перайшоў у лагер прэзідэнта. Відаць, дагадзіў, раз уключылі ў вядомы спіс "сваіх", які быў надрукаваны ў газеце "Народная воля". Мясцоваму начальству было загадана: хто не забяспечвае патрэбны вынік, будзе адпраўлены ў адстаўку.

І далей усё пайшло-паехала па даўно адпрацаванаму сцэнарыю. Нават статыст у асобе сына дэпутата палаты Аляксея Камаея з'явіўся. "Сумежжа" аб гэтым, дарэчы, паведамляла. Толькі не маглі падумаць, што пра Камаея малодшага з'явіцца пахабныя надпісы тыпу "Камай, піва дай!", "Галасуй за Камаея! Будзе грошы да ...". Фігура гэта — была загадзя не прахадная, хоць старшыня савета дырэктароў асацыяцыі "Белэкс" А. Камай лепш разумее ўсю глыбіню некампетэнтнасці тых, хто кіруе краінай. Можа і Розынка так думае, але ж дзе лепшай працы перад пенсіяй адшукаеш.

Ніхто ўладам не перашкаджаў рабіць тое, што было залучана. Праўда, ці не ўпершыню, па вестках з кампетэнтных крыніц, чыноўнікі "вертыкалі" не былі

упэўненыя, каго падтрымае мясцовы люд і колькі людю не пойдзе галасавачы. Толькі тады з палёгкай уздыхнулі, калі масава ласкавыя нашы бабুলі-дзядулі не падвялі, нават з радасцю ўсвядомілі сваю значнасць. Як жа. Падганалі аўтобусы і ўсе навокал сталі такія добрыя ў канторы. Не такія, як раней прыходзілася вясцюцам нервавацца, каб падапрасіца камбайна ці якога прычэпа гною. Як прасілі — указвалі, так яны і прагаласавалі.

Меркаваў, што ў мястэчках людзі больш разумеюць сутнасць працэса і хоць тут разабраліся, што сабой уяўляе лукашэнкаўская палата. Але дзе там. У Паставах амаль кожны пяты кінуў паперку ў урну датэрмінова. Такіх па акрузе набралася амаль 22000 чалавек.

Еўропа ставіць двойку

Так, беларускія ўлады, зрабіўшыя некаторыя касметычныя змены ў выбарчым заканадаўстве, разлічвалі нарэшце дабіцца прызнання як законнага органа — Палаты прадстаўнікоў у адпаведных міжнародных парламенцкіх структурах АБСЕ, асамблеі Савета Еўропы і іншых. Але еўрапейцаў абышчак не ўдалося. Асабліва не задаволілі тэхнічную місію БДПЧ (бюро дэмакратыі і правоў чалавека) нашы прычуды ў выглядзе датэрміновага галасавання, перанасных урнаў для галасавання і правілы падліку і абагульнення вынікаў.

Выбарчы кодэкс чотка, быццам тракце, што правам датэрмінова прагаласаваць могуць пакарыстацца грамадзяне, якія па тым ці іншым прычынам не здолелі б прыйсці на выбарчыя ўчасткі 15 кастрычніка. У нашай акрузе, паўтару, такіх набралася цэлых 22 тысячы. І якое такое вялікае перасяленне магло быць у тую нядзелю, калі колькасць "досрочников" складала 35,7 працэнты. Прэм'ер Ярмошын такую вялікую лічбу па краіне растлумачыў, што беларусы яшчэ не завяршылі свае гаспадарчыя справы на зямлі. Дрэнна, відаць, думае аб народзе, які даўно ўсё пераарай-засеяў, бо з зямелькі толькі і выжывае.

А прымушалі датэрмінова галасавач, не шкадавалі бензін на падвозы, бо была такая ўстаноўка. Каб у выпадку чаго, можна было што-небудзь ноччу паяныяць-падправіць. Упэўнены, загадзя тыя бюлетэні праглядалі, хоць наш люд у большасці сваёй вызначыўся за Розынку. Бо свой. Мясцовы, а яго саперніка са сталіцы ўспрымалі, кі бізнесмена. У масавай свядомасці ўсе яны спекулянты, злодзеі, жулікі.

Дарэчы, яўна ўлады не чакалі, што будзе так шмат назіральнікаў. І спрацавалі яны на гэты раз прафесійна. Аб некаторых парушэннях яшчэ на этапе папярэдняга галасавання адразу было паведамлена ў сталіцу. Пра перашкоды назіральнікам у Паставах паведаміла радыё "Свабода" Зрэшты, яшчэ днём 15-га Аляксандр Камай абскардзіў парушэнні закона ў пракуратуру, якая хутчэй усяго абмяжуеца адказам-адмовай.

Фальсіфікацыі выбараў нельга выключачы, але хай ведаюць падабранныя ўладаю "надзейныя" іх людзі, на ўчастках, што праз год на выбарах будзе яшчэ больш

жорсткі кантроль. І калі будучы перавыбіраць прэзідэнта, з'явіцца не адзінаковыя ліпавыя назіральнікі (акрамя прадстаўнікоў расійскай Дзярждумы), як было цяпер, а спецыялісты права самага высокага ўзроўню. Тых, каго мы бачылі на экранах, пра каго чыталі ў "чэсных" газетах – гэта былі навукоўцы, бизнесмены, журналісты і нават дэпутаты пракамуністычных поглядаў. Ніхто іх да нас не пасылаў. Яны прыехалі па ўласнай ініцыятыве, паглядзелі беларускія краявіды за наш дзяржаўны кошт. Паўтары, Еўропа назіральнікаў не дасылала і не прызнае новы састаў кішэннай Палаты прадстаўнікоў.

"Бацьку" вярта крэпка задумацца

Хай вас не здзіўляе занадта шчаслівы твар Аляксандра Рыгоровіча, калі ён апускаў на ўчастку ў спорт-акадэміі бюлетэнь за нейкага чалавека-патрыёта. Гэта была ўсяго толькі маска. У "бацькі" іх многа, часцей гнёўных і пагрозлівых. Ужо вечарам настрой у кіраўніка, які "не трымаецца" за сваё крэсла, быў іншы. А яшчэ Пуцін вечарам выклікаў на гутарку-унушэнне, бо нельга так малодшаму славянскаму брату хваліць перад тэлекамерамі "нормальнага мужыка" Слабадана Мілошавіча, якога ледзь не разарваў на часткі ўласны народ, калі дыктатар паспрабаваў фальсіфіцыраваць выбар сербаў на карысць Каштуніцы. Бач ты, і наш раптам загаварыў, што такія людзі могуць з'явіцца і перамагчы на Беларусі.

Добра ведае Лукашэнка, што ягоны далейшы лёс у многім будзе залежыць ад далейшай падтрымкі Расіі. Хоць і саюзнік, але буйны, нейкі канфліктны і эмацыянальны. У глыбіні душы наш кіраўнік перажывае, што можа паляцець са сваёй высокай пасады. Тым больш першы тур псеўда-выбараў у парламент не дае ніякіх падстаў для самазаспакаення.

Калі вёска ягоных стаўленнікаў масава падтрымала, дык горад яўна выйшаў з-пад кантролю "вертыкалі". Наш абласны горад Віцебск фактычна байкатаваў выбары. Ні па адной акрузе выбары там не адбыліся, ледзь-ледзь са скрыпам набралі галасы ці дакідалі патрэбную яўку ў Оршы, Полацку, Наваполацку. Па вобласці неабходны рубаж пераадолены толькі а сёмай гадзіне вечара. Разам з тым усяго ў 14 выбарчых акругах кворуму не дабіліся. Трывожны знак. Пакуль народу не гаворыцца, што ў гэтую зіму ўсёдз за сельскай гаспадаркай лягла прамысловасць, трашчыць па швах рэспубліканскі бюджэт. Нашы тавары нехадавыя, дарагія, ад іх пачалі адмаўляцца нават самі расіяне.

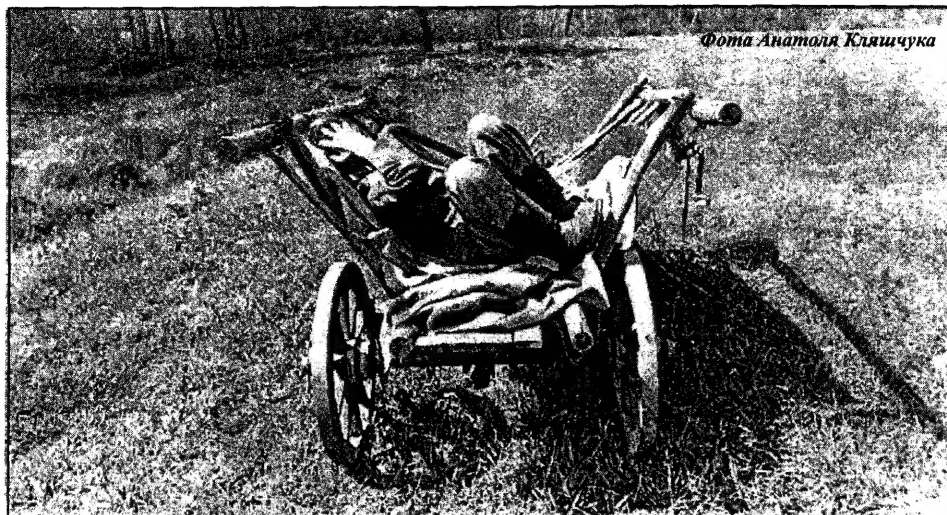
Яшчэ больш значнага падзення жыцця і росту сцэнаў не пазбегнуць, не спыніць. І ўжо не толькі палітолагі, але і спецыялісты спецслужба пачалі казаць, што шанцы на перавыбранне ў Лукашэнка на другі тэрмін мінімальныя без вялізнай фальсіфікацыі. Яшчэ невядома, як праз год павяdze сябе на месцах пакуль быццам ляльчан да "імператара" яго вертыкаль. Надае ў "бацька" і ім. А калі яшчэ пачне на наступны год шукаць вінаватых ва ўласных праліках? Могуць і не падтрымаць, зрабіць прэзідэнцкія выбары чэснымі і справядлівымі.

На гэты раз ужо будзе думаць і сам народ. Цяпер пастаўчанае аднесліся да галасавання амаль абыхава. Праўда, шмат тых, хто мае пазіцыю, прагаласаваў "супраць усіх" 15 кастрычніка. Аб'яднанай апазіцыі вярта, сапраўды, аб'яднацца і ў патрэбны момант вылучыць свайго аднаго яркага, разумнага лідэра, які б здолеў інтэлектуальна і дастойна абыграць нашага дэмагога-папуліста. Будзем у гэта верыць. Цяпер толькі слапы можа не бачыць растучага расчаравання асноўнай масы насельніцтва. Людзі зарабляюць мала, харчуюцца дрэнна, падаўленыя, сталі нейкія стомленыя, змрочныя. І ўсё больш тых, хто глыбока расчароваўся ў гэтым хакеісту.

Канешне, можа быць і горшы варыянт. Дзяржаўная машына грозная, але ўсё больш прабуксоўвае. Пакуль на Пастаўшчыне забяспечылі неабходны для спакою чыноўнікаў вынік. Але ж наперадзе зіма, якая правярыць на трываласць устойлівасць мясцовай гаспадаркі. Выбары і рэфэрэндумы пан Лукашэнка праводзіць навучыўся, а вось падняць эканоміку ён не зможа. У гэтым толькі, на жаль, застаўся ў народа шанец зразумець, пазбавіцца ад тых кайданоў, якія не дазваляюць маладой краіне Беларусі стаць на ногі і нарэшце палепшыць жыццё людзей. Беларусы адзін раз прагаласавалі, а церпяць ужо сёмы год.

ЯЗЭП БІЗУНЧЫК

ЗАЛОМЫ ЯГО ЛЁСУ

Фота Анатоля Кляшчука

Ён з пасляваеннага пакалення. Нарадзіўся ў 1946 годзе, але калі выйшаў у падлеткі, тая, нібыта ўжо і далекаватая вайна давала пра сябе ведаць. Заходнебеларуская вёска толькі-толькі адбудоўвалася, перайшла з зямлянак, лазняў, пунь у больш прыстойныя хаты. Толькі пачыналі працаваць як належыць утварэння на мяжы 40-50-х калгасы. Ды і не да вучобы было ў той час вясковым падлеткам. Самае лепшае, на што маглі разлічваць — сем класаў. А пасля за рэдкімі выключэннямі праца. Вось і Часлаў Баляслававіч Мацюшонак у свае 54 гады працоўнага стажу мае 40. Гэта, праўда, калі ўлічваць тры гады, што ён правёў на “хіміі” ў лагеры. Але ж там таксама праца. Ды давайце па парадку.

Працаваць Часлаў пайшоў, як мы, журналісты, любілі пісаць, прама са школьнай парты. Ды толькі ж парты былы невялікай і гадоў хлапчуку — 14. Пачынаў прычэпчыкам на трактары. Цяпер гэта прафесія забытая. А ў той час прызначалася якраз для такіх маладзенькіх. Хаця па цяжкасці і небяспечнасці была адметнай ад іншых. Нездарма немала былых прычэпчыкаў сёння інваліды. Здрамаць і зваліцца пад плуг ці якую іншую сельгаспрыладу для хлопца, які ноч правёў на вечах, нах, было справай прастай.

Ну а наш герой у 16 ужо стаў трактарыстам. Тады гэта было таксама прасцей. Прыехалі ў калгас, паглядзелі як водзіць юнак “гусенік”, прынялі нейкі просценькі экзамен — працуй хлапеча! Было гэта восенню, а зімой не мог Чэсь ніяк завесці свой трактар. Успомніў, што вопытныя трактарысты падаграюць рухавік. Пачаў і сам падаграваць. Скончылася тым, што палаючае паліва з бачка палілося на твар. Збіўшы снегам полымя, лабег да маці (трактар па той завядзёнкай стаў у хаты): “Мама, не пужайся.” А пужацца было чаго. Паўгода пра-

ляжаў у бальніцы, спатрэбілася перасадка скуры на твар. І сёння ў гэта верыш без ніякіх сумненняў і твар мае поўныя прыкметы даўняга вялікага абпалу. “Танкісікі” — жартуе сам Мацюшонак.

26 гадоў адпрацаваў ён на гусенічным трактары. І цяжка захварэў. Сталі адымачца рукі. Асабліва зімою. Проста не чуў іх. Урачы доўга не маглі высветліць, што ж гэта такое. У рэшце рэшт натрапіў на вопытнага ўрача ў Докшыцах. Той шмат працаваў у шахцёрскім Данбасе. “Ага, чалавеча, у цябе прафесійнае захворванне, як у шахцёраў ад адбойнага малатка. Вібрацыйная хвароба.” І параіў куды звяртацца ў Віцебску, каб пачаць вердзіць яе. У Віцебску доўга адмахваўся, але потым усё-такі мусілі правесці поўнае абследаванне. Нават трактар Мацюшонка правяралі на вібрацыю. І дыягназ старога доктара падвердзіўся. Сёння Мацюшонак атрымлівае за прафесійнае захворванне кампенсцыю. Памер яе невялікі — 25 працэнтаў ад сярэдняга заробку. І гэта на ўсё жыццё. Нават у турме гэтыя грошы рэгулярна прысылалі. А як туды трапіў?

Дойдзем і да гэтага.

Недзе ў 1991 годзе прапанавалі яму, страціўшаму часткова здароўе, нечаканую справу: адкрыць сваё, прыватнае кафэ. Сваякі і знаёмыя браліся дапамагчы. І былы трактарыст з семікласнай адукацыяй пагадзіўся. Была гандлёвая жылка, была. Быў і пэўны авантурызм. Арандавалі памяшканне, заключылі дагаворы на пастаўку прадуктаў. І справа пайшла. 15 чалавек працавала ў кафэ, людзі сюды адпачыць ішлі валам. Таму мясцовы докшыцкі рэстаран звешваў пэўныя цяжкасці, што не магло не злаваць начальства. Але дзяржава была не ў накладзе. 85 працэнтаў прыбытку ішло ёй. Ды, ві-

даць, той жа авантурызм падштурхнуў новаўлёнага прадпрымальніка ўвяззаць у не зусім законныя справы з мясам. У 1994 годзе супраць Мацёшонка была ўзбуджана крымінальная справа за крадзёж у асбіва буйных памерах. Але прысуд аб'явілі толькі ў 1997 годзе. Нейкая сімвалічная для яго лічба 3. Тры гады працавала кафэ, тры гады цягнулася следства. І прысудзілі тры гады "хіміі" – прымусовых работ, так што па прысуду відаць, што не надта і вялікімі былі тыя "буйныя памеры".

Сам Мацёшонка да такіх крутых паваротаў свайго лёсу адносіцца па філасофску.

"Што я бачыў трактарыстам? Праца, гул у кабіне, пыл. Мізэрны заробак. А ў кафэ і свету паглядзеў і жыцця пакаштаваў. Чого там, ездзілі паўсюль за таварамі. У Польшчы некалькі разоў быў. Капейчына вялася. Я да гарэлкі быў не надта, гэта ўжо пад следствам – тры гады ўсё ж вісеў між небам і зямлёй – пацягнуўся. Але ж тады : у рэстаран зайсці, харошага віна выпіць... Праўда, быў і адваротны бок. Шмат зайздроснікаў, Хутка адчуў, што начальства адносіцца ваража. Ды і рэкет быў "наехаў". Вывезлі ў лес і добра такі адлупшавалі мяне. Пасадзілі потым гэтых рэжэйраў. Так што салодкім той мой хлеб можна назваць, але было і солі".

І вось табе – "хімія". Дарэчы, ведаеце, адкуль узялося само гэта слова? Некалі такіх вось асуджаных не да турмы а да прымусовых работ адпраўлялі ў асноўным працаваць на новабудуўлі хімічнай прамысловасці. Адсюль і слова. А па сутнасці так: "Трэба жыць у прызначаным інтэрнаце, пад аховай, з прававеркамі і г.д. А ў астатнім як вольны чалавек. Хадзі на працу, выходзь у горад. Абы вяртаўся ў прызначаны час. Можаш, калі адпусцяць з'ездзіць дадому. Толькі вяртайся ў час. Мацёшонка не вяртаўся – зноў жа авантурнага струнка. Раз, другі, трэці. Магчыма, сказала, і вольніца папярэдніх гадоў. Вось і дачакаўся. З "хіміі" па паршунне рэжыму трапіў у Наваполацкую калонію ўзмоцненага рэжыму. Што ж, і да гэтага наш герой адносіцца без крыўды.

"Заслужыў, што казаць. Зоны спачатку баяўся вельмі. Наслухаўся рознага. Але аказалася, што і тут можна жыць. Працы асаблівай, канечне, няма, кормяць слаба. Але ж мне нейкая капейчына за хваробу ішла. Ды і падрабёк можна. Тую ж бульбу на кухні за каго-небудзь пачысціць. Вось ужо цыгарэты і ёсць. А на зоне цыгарэты – тыя ж грошы. На зоне чыста, рэгулярна ласня. І ніякіх там беспарадкаў. Не чапай нікога – цябе на зачэпця. Аўтарытэты сочаць за парадкам, разбіраюць спрэчкі. Атрымаў перадачу ці грошы – можаш падзяліцца з "абшчаком", але асабліва цябе не няволяць. З "абшчака" дапамагаюць тым, які нічога не мае. Крадзяжы вельмі рэдкія. У тумбачы трымай цыгарэты, ежу – ніхто не возьме. Як ні дзіўна – злодзей у тым асяроддзі злодзей у караецца жорстка. Ды і называюць іх "пацукамі". Але ж канечне, турма не мёд. Таму і цэняцца цыгарэты, чыфір – што дапамагае крыху забыцца. Там умудраюцца нават выпіць, хто хоча. Я дык не піў, таму і вызвалены датэрмінова. А так чаго толькі

зэк не прыдумае. Нават самагонку гоняць. Паставяць і схавуюць бражку. Потым ёмістасць з ёй закрываюць у цэлафанавы пакет, у бражку апушчаны награвальнік з пласцін. Пакет шчыльна завязваюць. Бражка закіпае, выпарваецца. А на пакет ліюць ваду, каб пара ахалоджвалася. І на дно пакета сцякае гатовая самагонка. Цуд ды толькі, як першы раз пабачыш. Канечне ж, кантралёры ловаць, адбіраюць. Але і зэк і ўмеюць хаваць. Увогуле, там шмат цікавых людзей, шмат рукастых, што хочаш выштукаюць. Ды лепш туды не трапляюць".

Часлаў Мацёшонка стаў вольным чалавекам паўгода назад. Але вольны то вольны. За час адсідкі жонка развяслася. Кватэра засталася за ёй. Трэба шукаць працу. А як без кватэры? Трэба адсуджваць сабе хоць пайок з трох. Але ж нават пашпарта няма. У свой час рэжэйры адабралі яго. А потым самі трапілі ў міліцыю, пашпарт у іх забралі як рэчавы доказ. Выклікалі Мацёшонка ў Мінск, але ён не надта расказваў пра свае прыгоды ў лесе. Аднаго з рэжэйраў, дарэчы ён сустрэў у зоне. Так што і ў тых жыццё не салодкае. Ну а пашпарт недзе ў следчага, цяжка і адшукаць – галы прайшлі. Пакуль што Часлаў Баляслававіч прыехаў у родную вёску, жыць з маці. Гаспадаркі ў той анікай – старая. Але без справы ён не сядзіць. Штодня. У вёсцы шмат пенсіянераў, якім трэба дапамагчы. У час касавіцы не выпускаў з рук касу. Так што да невялікай пенсіі ад дзяржавы ёсць і сварка, часам бывае і чарка. Але, як гаварылі мне вясцоўцы, чарка толькі пасля таго, як работа выканана. Не ўжывае яе былы зэк да работы і ў час яе. Гэта аб нечым, ды гаворыць.

Вось назваў Мацёшонка былым зэкам. Сапраўды так, гэта ў яго біяграфіі на ўсё жыццё. А хто ён яшчэ? Былы няўдалы прадпрымальнік, які і па сваёй віне страціў набытае? І гэта так.

Але не будзем забываць галоўнага. Да ўсіх перамен лёсу была ў чалавека праца, цяжкая і не нармаваная на вёсцы, праца на гусенічным трактары, які па ўмовах, вібрацыі, шуме, не адпавядае ніякім нормам аховы здароўя. Мацёшонка ў Докшыцкім раёне адзін з такім менавіта прафесійным захворваннем. Але не будзем наіўнымі. Яму проста пашанцавала, яму ўдалося даказаць ад чаго ў яго хвароба. А колькі былых трактарыстаў проста не хоча займацца гэтым, хадзіць па інстанцыях? Ужо само тое, што ідуць яны на пенсію ў 55 гадоў гаворыць аб прызнанні іх працы шкоднай. У колькіх былых дахрак прынаеца хвароба рук, ды толькі не прынаеца, што хвароба гэта ад дзесяцігоддзяў ручной дойкі кароў.

Ну а што стоць галавы чалавек кінуўся ў невядомую справу, нечага дасягнуў, потым усё страціў – гэта крыху не падобна на наш вясковы люд, на наш вясковы характар. Такім чалавек, відаць, нарадзіўся. Я размаўляў з Мацёшонкам і мне здавалася, што ён яшчэ, як кажуць яго непрацаглыбы былыя калегі, падымаецца. Не ў сэнсе гандлю, а ў тым сэнсе, што знойдзе сваё месца ў жыцці. Будзе больш дагледжаны і больш шчаслівы. Па крайняй меры ў гэта хочацца верыць.

Алесь Касцень

ВЫБАРЫ СФАЛЬСІФІКАВАНЫЯ!

Рэспубліканскі цэнтральны каардынацыйны савет па падрыхтоўцы назіральнікаў за правядзеннем выбараў абнародаваў інфармацыю, з якой вынікае - выбары ў палату 15 кастрычніка не адбыліся, а іхнія вынікі былі сфальсіфікаваныя.

Старшыня РЦКСН Мечыслаў Грыб паведаміў, што пры дапамозе кансультацыйна-назіральнай групы АБСЕ ва ўсіх рэгіёнах Беларусі за выбарамі ў якасці назіральнікаў сачылі 5.574 чалавекі. Гэта дазволіла хапіць больш за трэць усіх выбарчых участкаў краіны.

Шмат дзе назіральнікам заміналі наглядца за выбарамі, не давалі кансультаваць падлік галасоў — нягледзячы на тое, што яны маюць на гэта права паводле новага Выбарчага кодэкса. Назіранне адбывалася не толькі ў дзень галасавання, а на працягу ўсяго выбарчага працэсу, улічваючы дні датэрміновага галасавання.

Па словах М.Грыба, лічбы, названыя старшынёй Цэнтрывыбаркама Лідзіяй Ярмошынай, яўна замоўленыя ўладай, бо істотна разыходзяцца з падзеямі, што паведамлілі назіральнікі. Нагадаем, дарэчы, што Лідзія Ярмошына ў 1996 годзе была ў парушэнне закона прызначаная на пасаду кіраўніка Цэнтрывыбаркама асабіста Аляксандрам Лукашэнкам.

Насуперак заявам ЦВК, не адбыліся выбары ні ў адной акрузе такіх буйных гарадоў, як Салігорск, Наваполацк, Рагачоў, Полацк, Орша, Магілёў, Бабруйск, Брэст, Віцебск, Мінск. Ва ўсіх гэтых гарадах вынікі выбараў ужо апрацэставаныя.

Усяго ж на выбары прыйшло, паводле падлікаў каардынацыйнага савета, не больш за 41% выбаршчыкаў. У буйных гарадах яўка выбаршчыкаў была яшчэ меншай - ад 35% да 38,5%. Як вядома, пасля доўгіх падлікаў улады абвясцілі зу-

сім іншую лічбу - 60,6%.

Толькі ў Мінску ў 94-й, 95-й, 99-й, 100-й, 104-й, 109-й і 110-й выбарчых акругах прагаласавала ад 34% да 46,7%, аднак на наступны дзень улады абвясцілі, што выбары адбыліся.

Як заўсёды ў апошнія гады, улады надалі шмат увагі прапагандзе датэрміновага галасавання. Бо нішто так не дапамагае прасунуць патрэбнага кандыдата, як датэрміновае галасаванне, - і пракантраляваць яго куды цяжэй, і любыя фальсіфікацыі тут магчымыя.

У Віцебску ў акрузе №19, што месціцца на тэрыторыі вайскавай часткі, датэрмінова прагаласавалі 69% выбаршчыкаў у форме. Цікава, куды ж яны мусілі збегчы са сваіх казармаў у дзень галасавання, што ім так карціла прагаласаваць раней?

У Гродне на тонкасуконным камбінаце працэнт папярэдняга галасавання склаў больш за 20%, а ўвогуле па Гродзенскай вобласці - крыху больш за 15%.

У Жлобіне звычайныя тэрміны паляўнічага сезона былі перанесены на тыдзень з той мэтай, каб прыкладна 1.500 паляўнічых, якія ёсць у тым рэгіёне, не зніклі ў дзень правядзення выбараў.

Але больш за ўсё, па інфармацыі каардынацыйнага цэнтра, падтасоўкі ішлі шляхам выкрэслівання людзей са спісаў выбаршчыкаў, каб падвысіць такім чынам агульны працэнт. Людзі выкрэсліваліся сотнямі, а назіральнікі атрымлівалі тлумачэнні, што за апошнія некалькі дзён усе тыя людзі некуды пераехалі або проста памерлі. У выніку некаторыя "нябожчыкі", якія ўсё ж з'яўляліся на участках перад самым закрыццём, бачылі сябе выкрэсленымі са спісаў.

Красамоўны прыклад - 99-ая Ясенінская акруга Мінска (Маскоўс-

кі раён), дзе назіральнікі фіксавалі парушэнні на ўсіх участках. Самай буйной падтасоўкай тут можна лічыць тое, што колькасць прагаласаваных на участках была штучна падвышаная з 44,53% да 53,4%. У выніку было паведамлена, што выбары па гэтай акрузе адбыліся.

Па сведчаннях назіральнікаў, калі выдаць атраграмы "Рэзананс" паведаміў пасля заканчэння галасавання, што выбары па ўсім Мінску не адбыліся, старшыні выбарчых участкаў з лёгкім сэрцам сталі падпісваць копіі пратаколаў, згодна з якімі агульная колькасць прагаласаваных складала 44,53%. І толькі пазней, відаць, атрымаўшы жорсткі ўказанні зверху, лічбы раптоўна пачалі змяняцца ў бок павелічэння і ўрэшце дайшлі да 53,4%.

Прыкладзём некаторыя найбольш яркія параўнанні лічбаў на ўжо падпісаных пратаколах і ранішніх лічбаў.

195-ы ўчастак — колькасць выбаршчыкаў зменшаная на 250 чалавек, колькасць прагаласаваных павялічаная на 320, колькасць несапраўдных бюлетэняў павялічаная на 320, разыходжанне на 8,1%.

200-ы ўчастак, адпаведныя лічбы: 250, 225 і 230, разыходжанне — 15,3%.

218-ы ўчастак - колькасць выбаршчыкаў зменшаная на 69 чалавек, а колькасць прагаласаваных павялічаная на 840 чалавек, дзякуючы чаму разыходжанне складала ажно 35,8%.

І так амаль паўсюль. "Сумленнымі" засталіся вельмі рэдкія участкі, а на некаторых падпісваць першыя, вечаровыя копіі пратаколаў адмовіліся, загадзя перасцерагаючыся ад таго, каб іх звалілі за руку. І так па ўсёй краіне... Сапраўдны дзень падману беларусаў!

Аляксей ШЫДЛОЎСКИ

Заснавальнік: Пастаўская раённая арганізацыя ТБМ імя Ф. Скарыны

Рэдактар: Міхал Гіль

Адрас рэдакцыі: 211840, г. Паставы, вул. Бальнічная, д.11. Тэл. (02155) 2-17-84.
E-mail: gil@postavy.belpak.vitebsk by
Аўтары нясуць адказнасць за дакладнасць інфармацыі

Распаўсюджваецца бясплатна.
Наклад 299 асобнікаў.
Надрукавана на абсталяванні
ГА «Усяслаў Чаралей»
г. Наваполацк.